

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Lathcen egloga de moralibus lob quas Gregorius papa
fecit - Cod. Aug. perg. 134**

Lathcen

[S.l.], [9. Jh.]

Liber XXVI

[urn:nbn:de:bsz:31-10461](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-10461)

Quasi impios percussit eos in loco uidentium. Ibi quippe stabant ut uiderent. unde
 bant. ibi tenebras dilexerunt. ubi lumen ueritatis aspiciunt. & quamuis apertos
 oculos habuerint infideles tenuerunt tamen eos clausos in opere.

Qui quasi industria recesserunt ab eo. Tribus modis peccatum admittit. Nam aut
 ignorantia. aut infirmitate. aut studio perpetratur. et grauius quidem infir-
 mitate quam ignorantia. sed multo grauius studio quam infirmitate peccat.

Et omnes uias eius intellegere noluerunt. Non enim aut infirmitate non intellegunt.
 sed intellegere noluerunt. quia sepe que facere dispiciunt etiam scire contempnunt.

Vt peruenire facerent ad eum clamorem egerunt. et audiret uocem pauperum. Cum enim isti
 superbiunt. clamant hi ad dominum. siue superbis cadentibus. In eorum loco pauperes. id
 est spiritu humiles subrogantur. Et quia hoc eorum casus factum est. ipsi fecisse re-
 ferunt. Siue dum iudei contra dominum superbiunt. ad dominum uocem gentium perueniunt.

Ipsi enim concedente pacem. quis est qui contempnet. ex quo absconderit
 uultum suum. quis est qui contemplet eum. Nemo ergo discutiat. Cur stante iuda-
 eo populo ductu infidelitate gentilitas iacuit. et eum ad fidem gentilitate sur-
 gente iudaicum populum infidelitatis culpa prostrauit. Nemo discutiat. cur
 alius trahatur ex dono. alius repellatur ex merito.

Et super gentes & super omnes homines. Ac si apte admonemur intendere. quia
 hoc iudicium quod super unam gentem describitur. etiam super omnes homines inuisibili
 examinatione celebratur. ut alius repellatur. alius eligatur occulte. sed nullus iniuste.

Qui regnare facit hominem hypocritam. propter peccata populi. Verum namque
 regem super se regnare noluit. et idcirco exigentibus meritis. hypocritam accipit.
 ipsum omnium hypocritarum caput. et in capite antichristum designari. qui pro-
 pter peccata populi. regnare permittitur. **INCIPIT LIBER XXVI.**

Quia ego locutus sum ad dominum. te quoque non prohibeo. Sierraui tu doceme.
 Si iniquitatem locutus sum. ultra non addam. Arrogans heliu postquam
 de errore doceri se petiuit. postquam iniquitatem non se ultra locuturum
 promisit. subito ab humilitatis specie. ad uerbum tumide causationis exiit. dicitur.

Num quid atēdīs expetit eam quia displicuit tibi. Ac si diceret. Ego coram dō ratio
nes positurus sum. Cur modo iniquitas mea atē reprehendatur. quae con
stat quod iudicio atē non requiratur.

Tu enim coepisti loqui et non ego. Eose innocentem credidit quonon pulsatus
erupit. Nimirum nesciens quia innocentia non tēporā sed ratione defendit.

Quod ^{quid} melius nosti loquere. Dum autē non ait quia melius nosti. sed quid me
lius nosti loquere. nimis supbis est hoc ipsum de melioris scientia dubitasse.

Viri intelligentes loquentē mihi & uir sapiens audiet me. Job autē stulte
locutus est. et uerba illius non sonant disciplinam. Ac si diceret. Huic loqui
iniuste concedit. qui etiam audire uerba sapientium non meretur. Et uer
inquit eī non sonant disciplinam. Sine disciplina beatus iob locutum cre
didit. quō iniustum se in suis operibz fuisse memorauit.

Pater mi p̄betur iob usq; ad finem. Ecce hoc arrogantiā & timore conceperat.
in uerbis etiā maledictionis exultat.

Non definas ab homine iniquitatis. Hominem iniquitatis uocat quem dī
iustum p̄ omnibus superna attestazione denuntiat.

Qui addidit super peccata sua blasphemā. Accusat eum q̄ peccatis fla
gella meruisse. et post flagella peccasse. Longe uero aliter dñs iudicat
qui & frustra flagellatum insinuat. et bona duplicia p̄ flagella retribuit.

Internos inter m̄ constringat. et nunc ad iudicium p̄ uocet sermonibz suis
dñm. Ac si diceret. ex m̄a assertione cognoscat qd̄ nequaquā diuinae ex
aestimationis sufficiat. Haec igit̄ h̄c̄u. rursus locutus est.

Num quid aequa uidebit̄ tibi cogitatio ut diceret. Iustior dō sū. Quae be
atus iob iustiores sedō non dixerit. omis quae extant historiae huius legit agnoscat.

Dixisti enim non tibi placet quod rectum est. uel quid tibi prodero si ego
peccauero. Nihil horum dixisse beatum iob. monstrat.

Jtaq; ego respondebo sermonibz tuis. & amicis tuis tecum. Superius dictis quasi
beati iob culpabilia ūba narrauit. Ex quibz sibi materiā loquendi fallacitē sumpsit.

Suspice celum. et intuerere. & contemplare aethera quod altior testis. Si peccaueris quid ei nocebit. et si multiplicatae fuerint iniquitates tuae. quid facies contra eum. Porro si iuste egeris. quid donabis ei. aut quid de manu tua accipiet. haec heliudicens nimirum colligit ut considerare debeat quanto minus deo actione sua ut prosit aut noceat. quia altitudini caeli atq; aetheris prodesse uel nocere non possit.

Homini qui similibus tui est nocebit impietas tua. & filium hominis adiuuabit iustitia tua. humana impietas in nocet. quem pervertendo inquinat. & rursus eum adiuuat nostra iustitia. quem a prauis actionibus mutat. Supernae igitur potestates eo ledi uel uiuari nequeunt. quia terrenis desideriis implicantur.

Propter multitudinem calumniatorum clamabunt. et theulabunt propter uim brachii tyrannorum. Calumniatores dicere possumus omnes iniquos. non solum qui exteriora bona rapiunt. sed etiam qui uita reprobe exemplo. Inter namque dissipare contendunt. Quia uero ea que uerbis suadere non ualent. extorquere uolenter student. ap. te subiungitur. Et theulabunt propter uim brachii tyrannorum.

Et non dixit. ubi est deus qui fecit me. De plurali uero ad singularem numerum transit. Quisquis ergo aduersitatum tribulatione frangitur a quo factum est minime contemnat. Nam qui quod non erat fecit. factum sine gubernatione non deserit.

Quid dedit carmina in nocte. carmen in nocte est. Laetitia in tribulatione.

Quid docet nos super uimenta terrae. & super uolucres caeli erudit nos. Iumenta terrae sunt qui usu uitae carnalis appetunt. Volucres autem caeli sunt. qui superbiae curiositatis studio sublimia perscrutant. Nos igitur deus super uimenta terrae. et uolucres caeli docet. quia dum hoc quod sumus agnosimus. nec carnis nos infirmitas deicit. nec superbia spiritus eleuat.

Ibi clamabunt. & non exaudiet propter superbiam malorum. Ac si diceret. Reatus opprimentium audire uoces prohibet oppressorum. nec eripiuntur.

uisibiliter iusti qui saluari inuisibiliter non merentur Iniqui

Neq̄ frustra audiet d̄s. et omnipotens singulorum causas intuet̄. Notandum quod duo sunt dicta. quia et clamantem frustra non audit. & tamen quod patitur respicit. et exaudire uoces dissimulat. et quod unusquisq̄ tolerat non ignorat.

Etiam cum dixeris non considerat iudicare coram illo. et expecta eū. Ac si diceret. cum de iure d̄s considerare non creditur. quia tarde miseret̄. In time cogitationis ingredi. atq̄ illic coram eī oculis cause tuae iudicium suscipe. et quae ipse uiuendo contulisti. uel quae misericorditer ab eo suscepisti. discerne. et tunc ad spei fiduciam redis. dum bonae tamen benignitatis erubescis.

Nunc enim non infert̄ furorem suum. nec ulciscitur ualde scelus. Dui quippe tolerat d̄s quia in perpetuum dampnat. Et furorem nunc infert̄ et dissimulat. quia effundendum sine fine in perpetuum seruat. Ergo iob frustra appetit os suum. et absq̄ scientia uerba multiplicat. Ut ait heliu multa respondeat. sc̄m iob uerba multiplicasse confirmat. **AD DIDIT EUOQ̄ HELIU ET LOCUT̄ E**

Sustine paululum et iudicabo tibi. Adhuc enim habeo quod p̄ d̄o loquar. Semper arrogantes dum spectant enus d̄m p̄ fer̄. auditum sibi ex eī reuerentia exigunt.

Repetam scientiam meam ab initio. et operatorem meū p̄ babo iustum. Dum quasi p̄ d̄i iustitia loquitur. apud homines quicquid arroganter effluit excusit̄.

Vere enim absq̄ mendatio sermones mei. Si arrogantes uoces non inueniunt. hominum quas inhiante expectant. ipsi scientiam suam laudant. Unde seq̄r.

Et p̄fecta scientia probabitur tibi. Iumentum corde heliu de hoc quod de se metipso sublimiter aestimauit tacere non potuit.

D̄s potentes homines non abiicit. et cum ipse sit potens. D̄m quippe imitari desiderat. qui fastigium potentiae alienis intentus utilitatib̄. & non suis laudib̄ elatus administrat. Qui prelati ceteris p̄desse appetit non pre eē. In moris namq̄ elatio. non ordo potestatis in crimine ē.

Sed non saluat impios. et iudicium pauperib̄ tribuit. Idest elatos destruit. humiles uero p̄ iudicium liberos reddit. Vel certe iudicium pauperib̄

tribuit. quia hi qui nunc nequiter opprimuntur. Ipsi tunc super oppres-
 sores suos iudices erunt. **N**on aufert a iusto oculos suos. & reges in folio collo-
 cat in ppetuū & illi erigunt. Abstulisset enim a iustis oculos suos credit. quia iustorum crudelitatem, hic sine
 uindicta lacerantur. sed stimulos suos tunc magis respicit. cum iniuste eos
 nequicia persequentis affligit. Bene autē scī uiri scripture testimonio reges
 uocantur. quia temptationum suarū motibus non consentiendo succū-
 bere. sed regendo preesse noluerunt. De quibus sequitur & reges in folio
 collocat in ppetuū. Seme ipsos enim ad temp^{regendo} fatigatis sed in regni erectionis in tēne folio
 in ppetuū collocant. Et illic quidē erigunt. Quia enī hic humiliati. s. illic utiq. eriguntur.

Et si fuerint in catenis. & uinciantur funibus. paupertatis indicabit eis opera
 ipsorum & scelera eorū quia uolenti fuerint. reuelabit quoq. aurem
 eorum ut corripiat. et loquentis ueruerantur ab iniquitate sua. Aure
 reuelare. intellectum cognitionis aperire. Reuelata uō aure unusquisq.
 corripitur. quando inq. in secus a eterno rum bonorum desiderium percipit.

Si audierint et obseruauerint. conplacent dies suos in bono & annos suos
 in gloria. Per bonum recta actio. p gloriam uero superna & tributio designat.
 Dies autē suos in bono complent & annos suos in glā. quia & cursū presentis
 temporis in recto opere & consummationem suā p̄ficiunt felice retributione.

Suero non audierint transibunt per gladium & consumeruntur stultitia. quia &
 uindicta eos in tribulatione percussit. & finis in fatuitate concludit. fatu itas
 quippe stultitia ē. qd illos sic iniquitas diligit ut a culpa eos nec poena compeſcat.

Simulatores & callidi prouocāt iram dī. Cum simulatores diceret. & apte
 subiungit & callidi. quia nisi ingenio calliant qd uideri appetunt. congrue simi-
 lare non possunt. Non autem dixit. merentur. sed prouocant iram dī.
 Iram quippe dī mereri est etiam nesciendo peccare. Prouocare ue-
 ro est mandatis illius sciendo contraire. 7

Neque clamabunt cum uincti fuerint. Spe enim uacua tales se ante
 supernum iudicem uenire confidunt. quales hominibus se innotuisse

.cognoscunt & ideo dum testimonium falsae laudis aspiciunt. remediū
.uere confessionis amittunt.

Morietur subita tempestate anima eorum. Tempestate subita eorū
anima moritur. quae humanae laudis pessima tranquillitate laetatur;
Et uita eorum inter effeminatos. Si enim uiriliter uiuerent. laus tran-
sitoria. nulla eos corruptione uitaret.

Eripiet pauperem de angustia sua. Eripitur enim unus quisque humilis
de angustia sua. cū de hac peregrinationis suae afflictione liberatur.

Et reuelabit in tribulatione aurem eī. Aurē in tribulatione reue-
lare est auditum cordis uerberum plagis aperire.

Igitur saluabit te de angustia latissime. Ergo helui pro culpa flagella-
tūm credidit sc̄m iob. et idcirco eum in angustia cecidisse iudicauit.
et ideo latius exsequitur. in quanta ille profunditate tenebat̄ dicens.

Et non habentis profunditatem subter se. Igitur os angustum nullum
subter se habere dicitur fundamentum. quia peccatoris inquinatio.
subsistendi uis non habet proprium. Quem enim rapit iniquitas infer-
nus absorbet. Infernus uero recte fundamentum quasi fundum non
habere creditur. quia quisquis ab illo rapit̄. Inmensa baratro deuorat̄.

Requies autem mens tuae erit plena pinguedine. Requies mensae est re-
fectio satietatis internae. quae pinguedine plena est. quae in uoluntatis dilec-
tione praeparatur. **C**ausa tua quasi impij iudicata est. causam iudiciumque
recipies. Bonorum causa iustitia est. Quorum causa quasi impij iudicatur.
quia eorum hic iustitia paterno flagello fatigat̄. Sed causam iudiciumque
recipient. quia ex ea iustitia quomodo uiuunt̄. tūc ubi iudicari potes-
tatis entescunt. **N**on te ergo superet ira ut aliquem opprimas. Iob
scae ecclesiae. helui. arrogantium tipus est. arrogantes aut̄ irae motū
deputant. quicquid a sca ecclesia geritur censura discipline.

Nemulatio loco eorum inclinet te. Ac si eidem ecclesiae arroganti

um uoce dicatur. Quia ubiq; fidei reuerentia coleris. Cauene eius de reueren-
 tie fastib; extollaris. Cauene si uniuersitas ueneratione extollaris. ab inter-
 na intentione cur ueris. In plerisq; codicibus donorum. In paucis uero locorū
 inuenimus. Sed quia expositione non indiget sic dicatur donorum hoc
 magis exposuimus quod cum difficultate uideatur aperiri.

Depone magnitudinem tuam absq; tribulatione. & robustos fortitu-
 dine. Ac si a peritis exprobrationib; arrogantes ex te dicant. Nequaquā
 te magnitudinem habere confidas. quia sub ductis priorib; patrib;
 iam non habes de quorum uita glorieris. Depone robustos fortitudine

Ac si a perite dicat. Illi tibi ueraciter robusti inheserant. qui in te hoc qd do-
 cendo locuti sunt uiuendo tenuerunt. Nunc uero qui tibi president
 uisione robusti sunt nō fortitudine. quia honorabiles quidem se ostentare

non desinunt. **N**on protrahas noctem ut ascendant populi peris. Noc-
 tem utiq; protrahere est ut robustis populis ascendant. siue per negle-
 gentiā agitur. ut doctōrū et fortium loca indocti ac debiles fortiantur

Cauene ne declines ad iniquitatem. hanc em̄ coepisti sequi p̄ misericordiam. hoc
 profecto scāe ecclesiae arrogantes misericordiam uocant quod de spectam-
 dō eius multitudinem suspicantur

Ecce d̄s excelsus in fortitudine sua. et nullus ei similis in legislatoribus.
 imā iam heliu moralitatis deserit. et ad p̄phetiae summa conscendit.

Ne mirandum quia uir arrogans impleri prophetiae spū putauit. Cū
 suū etiam in numero prophetarū fuit. Sed hoc de saule cur dicimus.
 cum a sine in ratione animal rationis uerba edidit. ne tamen
 ad p̄mutationem naturae rationalis accessit. Ita sepe qui libet in-
 dignus scā uerba p̄phetiae sp̄m accipit. sed tamen ad promerendū
 sc̄itatis gloriā non pertingit. Unde nūc heliu redemptoris nostri
 aduentum humilemⁿ humilis conspiciit dicens. Ecce d̄s excelsus. Ac si
 dicat. Qui humilis uidebit̄ in infirmitate. excelsus manet in forti-

tudine Paulo attestante quia. Quia et sic crucifixus est ex infirmitate. inuit ex uirtute dei. De quo recte subditur Nullus est similis ei. Legis latores sanctos dicere possumus. quos ex lege ammonuit se populum scire. Sed huic mediatori in legislatoribus similis nullus est. quia isti gratiam uocati ex peccatis ad innocentiam redeunt. Redemptor autem in homo sine peccato est filius sine adoptione ne expectauit unquam quaerere largiri. Unde & bene subditur

Quis poterit scrutari uiam eius. aut quis dicere operatus est iniquitate. Ac si dicat Cuius per scrutari actione potest. quo peccato reprehendi potest. Nemo enim bene iudicat qui ignorat. Unde & subditur

Memento quia ignoras opus eius de quo ceciderunt uiri. In scriptura facta uiri aliquando angeli. aliquando autem perfecte uitae homines memorantur. **A**it autem propheta daniel. Ecce uir gabriel. In pro uerbis autem sapientiae loquitur. O uiri ad uos clamato. De domino igitur uir canunt cum eis nobis potentiam uel super in spiritu. uel perfecti quique uiri doctores in motes cuncti. **S**ed tamen opus eius ignorat. Quia mirum iudicia illius ipsi etiam qui hoc predicant. in peccato uenerantur. Scunt ergo quem predicant. & tamen eius opera ignorant. quia cognoscunt per gratiam eum a quo facti sunt. Sed eius iudicia comprehendere nequeunt. psalmista attestante. quia posuit tenebras latibulum suum. Et rursum. iudicia tua abstrusissima multa. Dicat ergo. memento quia ignoras etiam. Omnes homines uident eum. Unus quisque intuetur paulum. Quia eum cuius iudicia minime comprehendimus esse per rationem uidemus. Quia etiam adhuc paulum cernimus quia ab eius fortitudine infirmitatis nostrae separamur. **E**cce deus uincens scientiam nostram. Quid est quod deo loquens ecce dicit nisi quia eccedimus decare quam in presenti monstra. in & quia deus ubique est praesens cum de illo ecce dicit. etiam non uidentibus ad eum memorat. Bene autem eum uincens scientiam narrat. quia & si ex ratione conspicitur magnitudo tamen illius nulla nostris sensus subtilitate penetrat.

Numerus annorum eius in aestimabilis dicere. Ut cumque aeternitate uoluit & ip

sam aeternitatis longitudinem amos uocauit. Ut dum ea quae apud se sunt
 plexa multiplicat. et aeternitatis longitudinem semetipsum non posse infirmitas
 humana cognoscat. Per hoc uero quod amorum illius numerus dicitur diuturnum esse
 esse ostendit. Per hoc uero quod inaeestimabilis memoratur. hoc ipsum esse infini-
 tum. et incomprehensibile memoratur. restat iam ut etiam quaedam audiam

Quia uisus stellae pluuiae. & effundit imbres ad instar gurgitum. Duo in hac
 uita sunt genera iustorum. Unum uidelicet bene uiuentium. sed nulla docentium.
 Aliud uero recte uiuentium. et eadem recte docentium. Sicut etiam caeli facie aliae
 stellae procedunt quas nulla pluuie subsequuntur. Aliae procedunt quae aere
 terram magnis imbribus infundunt. Igitur quoties in secula ecclesiae recte
 quidem uiuunt. sed tamen predicare eandem rectitudinem nesciunt.
 stellae quidem sunt. sed in siccitate aeris natae. qui per exemplum bene
 bene uiuendi diluere ceteris possunt. sed per predicationis uerbum plue-
 re nequeunt. cum uero in ea quidam & recte uiuunt. et alii se eandem rectitudi-
 nem uerbis predicationis influunt. quasi ad perferendas pluuias in caelum
 stellae producantur. qui sic uitae meritis luceant. ut etiam sermone predica-
 tionis pluant. Stellas ergo pluuie dominus abstraxit. atque ad instar gurgitum in-
 bres fudit. quia cum de uideam predicatorum apostolorum abstulit. doctrinam uero
 gratiae mundum rigauit. Potest etiam non in conuenientem intellegi. quia cum so-
 lutis corporibus ad secretos superiorum sinus apostolorum animas retulit. quasi
 a caeli facie stellae pluuiae abscondit. sed ablatis stellis pluuiae in more
 gurgitum imbres dedit. Quae etiam reductis ad superiora apostolorum perpositorum sequen-
 tum linguas fluentia diuinae scientiae diu abscondita largitione effusione pa-
 te fecit. Nam quaecumque illi sub breuitate locuti sunt hoc exponendo isti
 multipliciter auferunt. Unde apte subiungitur

Quid enim ubi pluuunt. hi quippe gurgites de nubibus pluuunt. quia si ex se
 apostolorum uis intellegentiae non inciperet. Nequaquam pro doctorum lar-
 gior maneret. In scriptura enim sacra aliquando pro nubibus mobiles quique homines.

aliquando prophetae aliquando aut apostoli designant. Demobilitate enim humane mentis salo mon ait Per nubes prophetas designari psalmista testatur dicens Tenebrosa aqua in nubibus aeris. Hoc est occulta scientia in prophetis. Esaias aut apostolos nubes nominat. Mandabo nubibus ne pluant super eam imbrem. Quia ergo in cunctis quae spiritaliter appetimus exemplis precedentibus informamus. Benedictus nubibus dicit

Quia preterunt cuncta de super. More enim nubium extensa super nos patrum uirtate regimur. ut ad fructum fecundis germinis infundamur et quasi intuentes caelum prius nubes aspiciamus quia ante bonorum facta ammirando cernimus et illa quae sunt caelestia experiendo penetramus.

Siquis uoluerit extendere nubes quasi tentorium suum. et fulgorae lumine suo de super. cardines quoque maris operiet. Extendit nubes dominus dum ministris suis uiam praedicationis aperiens eos in mundi latitudine circumquaque diffudit. Bene autem dicitur quasi tentorium suum. Tentorium quippe in itinere ponitur solet. Et cum predicatorum sancti in mundo mittuntur. iterum faciunt. Unde in psalmo dicitur. Et facte ei quasi ascendit super occasum. Et quippe eos agit. dum humanis cordibus eorum se eloquio infundit. Atque in hoc itinere tentorium dicitur. haec eadem corda sanctorum. quibus quasi in uia quiescendo regitur. dum per haec ad mentes hominum ueniens agit quae disposuit. Et non uidetur. Unde recte subiungitur. Et fulgorare lumine suo de super. Quidem fulgora sentire. nisi miracula debemus. Unde per psalmistam dicitur. Fulgora multiplicauit et conturbauit eos. Per haec ergo nubes lumine suo de super fulgorat. quod per predicatorum sanctos in sensibilitatis nostrae tenebras etiam miraculis inlustrat. Cumque nubes istae uerbis pluant. Cumque miraculis uim coruscantis aperiant et extremos mundi terminos in diuino amore conuertunt. Unde recte quoque subditur. Cardines quoque maris operiet. qui emicantibus praedicatorum miraculis ad fidem etiam terminos mundi per dicitur.

Per haec enim iudicat populos et clat escas multis mortalibus. Per hoc mirum

12

97
uerba predicatorum idest guttas nubium. Per haec fulgora miraculo-
rum ds populos iudicat. quia eorum corda terrata ad poeniten-
tiam uocat. Unde hinc quoq. postquam per cardines maris ad
gregate ecclesie latitudo signata est. apte subiungitur.

In manib. abscondit lucem. Immanes quippe sunt. qui se electis cogi-
tationibus extollunt. Quos contra per isaiam dicitur. V. e qui sepi-
entes estis in oculis ur̄is. Sed his in manibus lux absconditur. quia nimi-
rum superbientibus ueritatis cognitio denegatur. Unde per semet
ipsam ueritas dicit. Confiteor tibi pater dne. caeli ac terre qui
abscondisti haec a sapientibus et prudentibus. Sapientes et pruden-
tes superbientes uocans. Sed tamen aliquando hos immanes super-
na gratia respicit. Atq. ipsis rerum habundantium occupatio-
nibus affligit. eorumq. prosperitatib. aduersos quidem. sed
utiles tribulationes interserit. ut contristati ad cor redeant. Unde
hic quoq. nusquam subtracta lux dicitur. apte subiungitur.

Et precepit ei. ut rursus adueniat. Quia ueritatis lumen quod ela-
tis occupatis mentibus absconditur. afflictis humiliatisq. releuatur.

Ad nuntiat de amico suo. eo quod possessio eius sit. et eadem possit
ascendere. De hac igitur luce aeternae patriae amico suo ds adnunti-
at. quod possessio eius sit. ut nequaquam se infirmitatis suae fragili-
tate desperet. Sed tanto certius sciat quia illius lucis claritatem
possideat. quanto nunc uitiorum pulsantium tenebras calcat.

Bene autem in promissione subiungitur. et eadem possit ascendere.
Sed ualde mira sunt ista. Ualde terribilia quod homo in terra
editus. atq. ad coelesti patriae exigentibus meritis longe dānatur.

Non solum ad statum conditionis reducitur. sed etiam gloriosius
exaltatur. Ut qui paradysum perdat. caelum recipiat. et nō solū
hunc dēbitis iureatus non teneat. sed huic dona post culpam

cumulatius excreſcant. Ut ille contemptor di ille imitator
diaboli. ſi ad fructum penitentiæ redeat uſq. ad celſitudinē
contēplandā intime lucis. aſcendat. Cuius itaq. cor non in hu
ius pietatis ammiratione exultat. Cuius corpor non in ſubleuatio
ne tantæ conſiderationis expaueſcat. Unde et apte ſubditur.

Super hoc expauit cor meum et motū eſt de loco ſuo. Quia dū pauor
mentem percutit hanc ſemetipſā alienā reddat. Et quia noue
ſpei ſpū meae afflata eſt ſemetipſā qualis in uetuiſta cogitatio
ne fuerat relinquit. Bene autē dicitur. et motum eſt de loco
ſuo. Locus quippe humani cordis ē. dilectio uitae præſentis

Sed cum diuina aſpiratione tangitur. locus nr̄i cordis fit amor
aeternitatis. Conſideratione igitur interne patriæ de loco
ſuo animus mouetur. Quia derelictis infimis in ſuperiſ cog
itationib. ponitur. Sed poſt quā quæ eſſent ætina cognouit.

Ipſa ammiratione ſigiorum ſeſe ab infimis ſuſcitatus eleuauit.
ut de ſpectis tranſeuntib. ſola quæ per manent requirat. Bene
autē dicitur. ſuper hoc expauit cor meum. quia pigrum cor et ter
renis dudum cogitationib. electum. Cum repente per exceſſū
ſe ad ſūmā ſuſpēdit. cogitationis intime locum mutabit.

Audiet auditiōne in terrore uocis eius et ſonum de ore illius proceden
tem. Moſ ſacri eloquiē. ut cum audiri aliquid per auditum
inſinuat. audire eundem auditum dicat. ſicut abbatue ait. Dñe
audiui auditum tuum et timui. Notandum uero eſt quod uox dñi
non in gaudio ſed in terrore audiri perhibetur. Quia non ſū pecca
tor quiſ quā dum ſola quæ terrena ſunt cogitat. dum cor op
preſſū inſimis cogitationibus geſtatur. ſi repente diuine gratiæ
aſpiratione tangitur. Hoc ante omnia intellegit quod cuncta
quæ agit diſtricta æterni iudicis anim aduerſione puniantur.

Auditus igitur uocis dñi prius inter^{ro}re fit ut post uestatur Indulce
dinem quia nos ante districti iudicii timore castigat. Utiam casti
gatos superna dulcedinis consolatione re
bum cor prius terrore concutitur
solidatur. Recte nunc dicitur.

interrore uocis eius. Ubi bene
re illius procedentem. Sonus de
desuperna intruens aspiratione.
dñs aspirando replet procul dubio
tis terret. Potest autem per
designari. Ac si oris nomine paten
sicut nos quoque prouerbis lingua dicere solemus. Personum
uero oris potest eiusdem domini sc̄s sp̄s designari. Sicut scrip
tum est. Factus ē repente de coelo sonus tāquā aduentus
sp̄s uehementis. Sonus igitur de ore dñi procedit cum con substanti
ualis ei sp̄s ad nos per filium ueniens. surditatē nr̄e procedit insensibili
tatis rumpit. sicut de eodē sono in circulo scripto atq. incorporeo.
os dñi loquitur dicens. De meo accipiet et adnuntiabit uobis.

Potest ergo et per terrorem uocis. uis formidinis. et per sonum
oris dulcedo consolationis intellegi. quia quos sp̄s sc̄s replet.
prius eos de terrena actione terrificat. et post modum spe
caelestium consolatur. ut cito post confidendo de premis gau
det quanto prius sola supplicia conspiciendo metuebant. Sed
nonnulli carnales qui dñm res humanas curare non estimant. et eas
ferri fortuitis motibus putant. contra quos recte subditur

Subter om̄s celos ipse considerat. Et lumen illius super terminos
terre. Ac si aperte diceretur. Qui summa regit. etiam extrema
non deserit. Qui enim ubiq. præsens. et ubiq. aequalis est

ficiat. Quia ergo super
ut concussum in amore
Audi et auditionem
subditur. Et sonum deo
di ore est uis timoris
quia cum nos deuenturis
de male gestis praeteri
hos dñi unigenitus filius
ter diceretur uerbum.

etiam indissimilibus sibi met dissimilis non est. si autem caelos
scos praedicatorum accipimus. Propheta testante qui ait.
Caeli narrant gloria uentus sei sps designa
caelos ipse considerat. di. Post qua personum oris ad
ur. recte subiungitur. Subter omis
Et lumen illius super terminos terre.
Quia post sublimem uitam precedentium. etiam peccatorum
mores actusq. gratiae suae illustratione comprehendit. qui
etsi uirtutum signa nunc per uitam fidelium crebro
non exerceat. Ab eisdem tamen fidelibus per uirtutum
operum numquam rece dit. Potest etiam intellegi lum
illius super terminos terre. Quod praedicatio supernae
gratiae dum gentes ad fidem colligit intra semetipsam mundi
limites claudit. Uel certe termini terre sunt. fines hominum
peccatorum. Et sepe contingit ut pleriq. dm deserant. et uitae
suae tempora in desideris carnalib. expendant. Sed tamen superna
gratia respectu. in extremis suis ad dm redeunt. quae sunt iudicia
eterna cognoscunt. Et quo mens magis ualeat ia quod iustum est
cernere. eo ardentius appetit iniustum se gemitib. punire. Unde
apte subiungitur. **P**ost eum rugiet sonitus. Quem enim
dnf inlustrando repleuerit eius uitam. pculdubio in lamentu uitae
atq. inluminatae menti. quo magis aeterna supplicia insinuat.
eo hanc durius detrans acta nequitia gemitib. fatigat. Bene
ergo dicitur post eum rugiet sonitus. quia cum mentem ds ingre
ditur constat pculdubio quod mox poenitentiae gemitus sequat.
Vt enia salubriter flere libeat. quae prius de iniquitatib. flenda
iocunditate gaudebat. sed iste uisitacionis occultae quib. modis
se nobis insinuet terror ignoratur. Neq. ipsius mentis acie
comprehenditur. cuius ad melius intentio commutatur.

Vnde apte subiungitur. **E**t non inuestigabitur cum audita fuerit uox eius. Uox dñi auditur cum gratie eius aspiratio mente concipitur. sed istam uocē super uenientis sp̄s quæ se in aure cordis insinuat. nec ipsa mens quæ per hanc inlustrata fuerit inuestigat. **P**ensare ergo non ualet inuisibilis uirtus quibus sibi metibus inflat. quib. ad se modis ueniat quib. ue recedat. Unde bene per iob anñe dicitur. Sp̄s ubi uult spirat. Sed hi occulte aspirationis modi quia conprehendi n̄a cogitatione nequeunt. Nimirū diuine uocis uestigia nesciuntur. Bene ergo dicitur. et non inuestigabitur cum audita fuerit uox eius. Unde et apte subiungitur.

Tonauit d̄s uoce sua. Mirabiliter tonat quia occulta. Vi corda n̄a inconprehensibiliter penetrat. quæ dum latentib. motib. p̄mit intimore et format intimore. Quanto ardore sequendus sit aliquo modo silenter clamat. Uoce sua d̄s foris etiā per aptos intonat. sed corda audientium per se ipsum interius inlustrat. Paulo ates tante quia. Ego plantaui apollo rigaui. d̄s autem incrementū dedit. Quia uis ergo n̄is mentib. superne uocis auditum non ipsi prebeant. nisi tamen sunt ut uerbis nobis exterioribus condescendebant. Unde apte subiungitur.

Qui precipit n̄ui ut descēdat in terra. et hiemis pluuiis et imbri fortitudinis suæ. Quia psalmista ait. Lauabis me et super niuē dealabor. Quid hoc loco niuē. nisi per lucem iustitiæ candida accipimus corda scōrū. **A**quæ autem ducte superioribus constipantur ut niues fiant. Sed cū hæt ipse niues ad terrā ueniunt. In aquarū aerū liquor ē uertuntur. aquæ sunt igitur prædicatōrū mentes. quæ dum ad contēplanda superna se erigunt. altiore intellectu solidantur. Cumq. in summa consideratione rapiuntur. uirtutem confirmationis accipiunt. Sed quia adhuc interris frater na

dilectione retinentur. semetipsas. ab alto intellectu modificavit.
et infirmis humiliter predicantes. more niuum corda agentium
liquanter rigant. Quia igitur caritas xpi que sanctorum inter
ad superna subleuat. eas pio moderamine proficitur dilectio
ne. etiam ad humilitate condescensionis format. **R**ecte dicitur.
qui praecipit niui ut descendat ad terram. etcetera. **H**iemps quip
pe est vita praesens. in qua nos et si iam spes ad superna redigat.
adhuc tamen mortalitatis nostrae frigidus torpor astringit. Quia
scriptum est. Corpus quod corrumpitur adgrauat animam. et ter
rena inhabitatio deprimat sensum multa cogitantem. **H**abet autem haec
hiemps pluuias rectorum proculdubio praedicationis. De quibus uide
licet pluuius per moysen dicitur. Expectetur sicut pluuia eloquium
meum. et descendat sicut ros uerba mea. **H**ae nimirum pluuiuae
hiemi congruunt aestate cessabunt. quia nunc cum carnalium oculo
rum uita caelestis absconditur. **N**ecessesse est ut sanctorum nobis praedicationi
bus innotescat. **C**um uero aeterni iudicis estus incanduerit. nullus
uerba praedicationum necessaria tunc habebit quia ueniente iudice
ad cor suum quisque reducitur. **V**tsua iam cum agere non ualeat sentiat
Transiente hieme imber recedat. quia cum uita praesens peragitur.
in qua nos ignorantiae nubilo carnis corruptibilis torpor astringerit.
Omnne ministerium praedicationis cessat. **C**larus quippe per nos tunc
uidebimus hoc. quod sanctorum nunc uocibus obscurius audimus.
Praecepta igitur dominus niui et hiemis pluuiis ut in terra descendant. **D**um
aspiratione sui spiritus. pro corrigendis peccatoribus corda sanctorum ad
ministerium praedicationis humiliat. **U**nde recte adiungitur.
et imbrum fortitudinis suae. **I**mber quippe fortitudinis dei est.
praedicationis diuinitatis. **N**am imber infirmitatis eius est praedica
tio incarnationis. **D**e qua per paulum dicitur. **Q**uod infirmum est.

di fortius est hominibus. Sic autē scī uiri humanitatis eius infirma predicant. Ut auditorum suorum cordib. etiā fortia diuinitatis infundant. Audiamus post tonitruum nubes. imbrē fortitudinis. In principio erat uerbum. Et cetera. Sed cum uirtutē nr̄i conditoris audiuius statim ad corda nr̄a formidine compellentē. eclucimur. Et tantum super nos iudicem perpendentes. quae digne quae ue egimus indigne pensamus. Vnde et bene subiungitur.

Qui in manu omnium hominum signat. Ut nouerint singuli opera sua. Dum ergo imber fortitudinis interra descendit in manu unius cuiusq. signatur ut sua opera sciat. quia dum uirtus incomprehensibilis maiestatis cognoscitur. ab uno quoq. subtilius sua uita pensatur. Sed quia helui deprauitate singulorū sententiā protulit. Alij ad ipsum prauitatis auctorem per quem unum quodq. malum oboritur.

Mentis oculos defleat. Ut quia uno hoc uersa praua capitis mēbra perfrinserat. etiam hoc ipsum membrorū caput. sub breuitate describit. Nam sequitur.

Ingredietur bestia latibulū suum. Et in antro suo morabitur.

Quis alius nomine bestiae nisi antiquus ostis accipitur qui deceptione primi hominis seuis impedit. Et integritatem uitae illius male suadendo lamauit. Sed haec bestia cum post redemptoris aduentum per praedicatorum uoces. quasi post tonitruum nubium in fine mundi illum clamatum hominem qui antichristus uocatur inuaserit.

Quid aliud quā latibulum suum ingredietur ut in antro proprio demoretur. Clauis quippe illud diaboli antrum ac latibulum bestiae est. ut insidians hominibus uiam huius uitae carpentib. in illo et signa latet. Et per malitiā occidit. qui tamen omnium reproborum corda etiam nunc prius quam apertius apparet possidet et quae per occultam malitiam quasi proprium antrum tenet. atq. ad omne qd nocere

Audiuius et uim imbr̄m infirmitatis. uerbum eius factum est a reliquis.

bonis appetit. In eorum se obscuris mentibus abscondit. Notandum
uero magnopere estimet. quod haec bestia non solum antrum suum
ingredi. sed in eo etiam morari perhibetur. Aliquando namque etiam
bonorum mentes ingreditur. Inlicita suggerit. temptationibus
fatigat. rectitudinem spiritus ad delectationem carnis deflectere
conatur. Delectatione quoque ad consensum perducere nititur.
Sed tamen resistente superno adiutorio preualere perhibetur.
Intra ergo in mentes bonorum potest. Sed in eis morari non po-
test. quia cor iusti huius bestiae antrum non est. Quos enim
quasi proprium antrum possidet. eorum mentes procul dubio
immorans tenet. Quia et prius in eis cogitatione usque ad iniqua
desideria. usque ad nequissima opera perducit. Quia uero anti-
quus hostis persequentorum corda non solum intrando tenuit.
sed etiam tenendo possedit. Dicitur recte. Ingreditur bestia
latibulum suum et intro suo morabitur. Unde et apte subiungit.

Ab interioribus egreditur tempestas et ab arcturo frigus.

Scriptura sacra contra arcturum interiora memorat diuersa
aquilonis partibus austrum plagam designat. Unde in hoc eodem
libro scribitur.

Qui facit arcturum et orionas. et interiora austrum. Quia igitur
interiora austrum sol feruentior tenet. In arcturum uero cursum
omnimodo non habet interiorum nomine plebs iudaeica. arcturi
autem uocabulo in hoc loco populus gentilis exprimitur. hi enim
qui unum atque inuisibilem nouerant. Eiusque legi saltim car-
naliter seruebant. quia sub meridiano sole feruentes infidei
calore tenebantur. Gentiles autem quia nullam scientiam
superne cogitationis attigerant. uelud sine sole frigidi sub aqua-
lone remanebant. Quia uero tempestas impellit. frigus autem

torpore opprimit. Recte nunc dicitur. Ab interioribus. Iert.
 Ac si aperte diceretur. A iudeis surget malitia persequens. Et a
 gentibus potestas premeas. Unde bene contra inuidiam iudeoꝝ
 Adhuc subditur

Flante dō concreuit gelu. Quia quo fidelium cordibus sp̄s sc̄s ad
 spirauit eo infidelium mentibus grauioribus inuidiae torpor ex
 creuit p̄ hoc gelu. ^{• bene max̄ subdit} **E**t rursus latissimae funduntur aquae. Post
 gelu quippe dñs latissimas aquas fudit. quia postquam iude
 orum seuitiam usq. ad mortē pertulit. eorum corda protinus
 ab infidelitatis duritia amoris sui aspiratione lique fecit. Sed gelu
 hoc iniqua redit. quia quos persequendo prius premere studuit.
 hos post modum fluentis sc̄e exortationis infudit. Ut tanto ube
 rior electorum messis exurgeret. quanto hanc imber dī etiam
 ab ore persecutoris irrigaret. Unde bene subditur.

Frumentum desiderat nubes. Quia enim electi quiq. sunt. nisi
 frumenta dī celestibus horreis recondenda. Quinunc interi
 tura areae paleas tolerant. quia in hac purgatione sc̄e ecclesiae
 more contrarius reproborum portant. quo usq. hanc interius
 uentilabro iudicii dirimat agricola. Sed hoc frumentum quo
 usq. ad perfectionem fructum ueniat. Nubium pluuias expectat
 ut crecet. Quia bonorum mens predicamentum uerbis infunditur.
 Ne ab humore caritatis desideriorum carnalium sole sicceat. Qui
 igitur hic frumentum illic messis. qui uero hic nubes. illic operari
 uocantur. Quia praedicatores sū. et nubes sunt et operari. Nubes ^{in delictis}
 per doctrinam. operari per uitam. Nubes quia uerbis
 influunt. Operari quia non desinunt agere quod locuntur.
 Unde et subditur. **E**t nubes spargunt lumen suum. Nubes enim
 spargere lumen est. praedicatores sc̄os exempla uitae et loquendo

et agendo diligitare. Inde sequitur.

Qui iustitiam cuncta percurritum. Quocumq. eas uoluntas guber-
nantis duxerit. Sepe autem predicatoris sc̄i exortari quosdam
uolunt sed nequeunt. sepe quosdam declinare appetunt. sed tamen
internae instigationis impulsu. exortari eos instantissime compel-
luntur. Sed quia diuinis nutibus subditi explere nequeunt quod uo-
lunt. ire non possunt. nisi quo eas uoluntas gubernantis duxerit.

Unde et adhuc subditur.

A domne quod praeceperat eis super faciem orbis terre. Sepe enim cū gu-
bernantis uoluntate perducuntur. Aliter agere appetunt sed aliter
disponuntur. Unde adhuc subditur.

Sive in una tribu. siue in terra sua. siue in quo cumq. loco. misericordiae suae
eas uisserit inueniri. Una tribus profecto iudea intellegitur quae
in scriptura sacra clara ac multiplex praeteris memoratur. Quod in hoc
qd̄ ex se redemptoris n̄ri carnem protulit. specialem pro omnibus munus
accepit. Terra autē di simul om̄is iudea nominatur. quae tunc ei
fidei suae fructum protulit. Cum totus sub idolorum cultu delapsis genas
mundus errauit. Locis autem misericordiae di est ipsa gentilitas. Cuiuscul-
pas districtus iudex si iuste anim aduerteret. ad reconciliacionem grae
numquam ueniret. Unde bene pp̄ paulum d̄r. Centes autē super miam
honorare d̄m. Nubes ergo d̄ns suas ducit & ^{reliq} quia predicatoris ueteris
nouiq. testamenti aliquando soli tribui iudee contulit aliquando totū
eludemisraheliticum populum ad antiquā gratiā post cor ruptionem
captiuitatemq. reuocauit aliquando loco suae misericordiae eas nubes
clarescere noluit quia per p̄dicatores sc̄os & iam gentibus uirtutum
miracula ostendit ut sola misericordia a uigo erroris absolueret.

Quos ingenite perfidiae irade primebat. Sed ecce heliu quia futura
pp̄ propheticum sp̄m sensit. Uir arrogans non ualens portare que dicit.

per iactantiam protinus adiungit .

Auselulta haec iob sta et considera miracula di . Quasi in comparatione
 sui iacentem uidit . quem ad uerba tante predicationis ut staret
 ammonuit . Sed licet heliu bona quae dicit nesciat pensare cui dicit .
 Nos qui eruditi ab hominibus querimus indicare uerba doctrine illi
 us subtiliter debemus . Nam magna fortasse uirtutes arte dicit .
 Sta et considera miracula di . Stare quippe est recta gerere . Un
 de per paulum dicit . Qui se existimat stare uideat nec cadit .
 Et sepe quidem superna iudicia mirantur . Praedicamenta
 caelestis patrie cum audiunt diligunt . Magna opera internae dispositi
 onis obstupescunt . Sed tamen amando et uiuendo ad haec eadem opera
 adsurgere negligunt . Incentes ergo di miracula considerant . qui eius
 potentiam sciendo pensant . sed uiuendo non amant . Heliu itaq . qui bea
 tum iob nequaquam credidit uiuendo tenuisse quod dixit . quasi ammonens
 dicit . Sta et considera miracula di quem adhuc de uentis discutit . et quasi
 de ignorantia humilians adiungit .

Numquid scis quando precepit dicit pluuus ut ostenderent lucem nubium eius .
 Si nubes sancti predicatorum sunt . pluuiae nubium sunt uerba predicationum . Ac
 si aperte dicat . Numquid uenturos in mundo predicatorum iam respicis . quando
 eos ad predicandum dominus repletionem spiritus impellit . quibus uel modis eorum uite
 claritate mundo innotescat adprehendis . Unde adhuc aperte subiungit .

Numquid nosti semitas nubium magnas et perfectas scientias . habent iste
 nubes semitas subtilissimas . scilicet sanctae predicationis uias . Angusta
 quippe porta est quae ducit ad uitam . Arta enim bene uiuendi censura .
 Non est ampla uia sed semita . In qua predicator quisque studioso restringit
 quia subceptorum custodia sollicitudine coarctatur . Sed tamen iste
 semitae dei preceptorum magne sunt . quia quanto in praesenti uita
 pro ipsa uiuendi custodia anguste sunt . tanto amplius in aeterna retri

butione dilatantur. Vbi et bene subdit. et perfectas scientias. Perfecta quippe scientia est. et cuncta haec sollicite agere ecclesiarum meritis scire nihil est. Unde ipsis nubibus uoce ueritatis dicit. Dum feceritis omnia quae praecepta sunt uobis. Dicitte inuites serui sumus. Numquid nostis. et cetera. ac si aperte dicat. Numquid iam summa acta predicantium estis. quia per quam per scientiam ad alta se eleuant. Deorsum se humiliter per cognitionem suae ignorantiae indicant. Quod quia solus spiritus sancti dono hoc agitur. recte subiungitur.

Nonne uestimenta tua calida sunt cum perflata fuerit terra austo. Sepe beatum iob figuram sanctae ecclesiae tenere iam diximus. Vestimenta uero ecclesiae sunt omnes qui ei fidei adunatione iunguntur. Per austrum uero quiniuium calidus uentus est. Non uim merito spiritus sancti designatur. Quo quisque dum tangitur ab iniquitatis suae corpore liberatur. Vestimenta ergo sanctae ecclesiae sunt calida dum perflata fuerit terra austo. Quia hi qui ei per fidem inherant. feruentibus caritatis studiis inardescunt. Dum eorum mens sancti spiritus afflatione perfunditur. Ac si aperte heliu beato iob diceret. In cassum tibi tribuis si quos pro te perficisse in uirtutibus contemplaris. Quia hi quos per te in caluisse estimas. nisi eos sancti spiritus feruor attingeret. Frigidi in sua insensibilitate remanerent. Postquam uero haec fortiter dixit per arrogantiam leuiter motus. In risionis ilico uerba subiungit dicens.

Tu forsitan cum eis fabricatus es caelos. Qui solidissimi quasi aereae fusi sunt. Possunt per caelos hi qui in caelestibus sunt editi angelici spiritus designari. De quibus bene dicit. Qui solidissimi. et cetera. Natura namque aeris a rubigine difficile consumitur. Et uirtutes angelice quae in diuino amore fixae praesentant. Lapsis superbi entibus. angelis hoc in munere retributionis acceperunt. ut iam nulla rubigine subripientis culpe mordeant. Et in contemplatione editoris sine felicitatis fine permanant.

Possumt etiam per celos ut sepe diximus. Electorū mentes exprimi
 ac uictis terrenis ētagus intimo amore suspensæ. Qui quāuis corpore
 degant in infimis. quia tunc iā corde inherere sumis ueracit̄ dicunt.

Nr̄a cōsuetio in celis ē. Qui solichissimi uitæ refusi s̄. quia ab integritate
 ceptæ fortitudinis. nulla mutabilitatis rubine consummant̄. sic uerū detri
 dendo subiungit. **O**stende nobis quid dicamus ei. Nos quippe in uoluti
 tenebris. Ac sic dicit. Tu qui iā magna intelligentiæ luce p̄fructus. docere
 nos qui ignorantie tenebris inuoluti uimur debes. Quin mox ab inrisione
 dissiliens despiciendo subiungit.

Qui se narrat ei que loquor. Ac si apte dicit. quæ ei desuis laudibus ego
 acute sentiens. Non audire loquor. Quos hæc narrare t̄ p̄ quā audire
 potest. sed mox per doctrinā subdidit.

Et iā si locutus fuerit homo deuorabitur. Omne q̄t̄ aliquid deuorat.
 hoc intorsus trahens ab inuentū oculis occultat. et t̄ que uideri in sup
 ficie potuit. in profundū rapit. Homo igitur cū deo p̄rationē in qua ē
 c̄ditus ēē. aliquid uidet̄. et si loqui deo ceperit. ilico quā nihil sit osten
 ditur. quā magnitudinis illius in m̄sitate deuoratur. Et qui si in profun
 dum rapit ad se condit̄. Sed ecce æt̄nitas tunc hominib. uere innotuit.
 Cū se eis humanitate suscepta monstrauit. Que q̄ nec dū reuelata fue
 rat. de eis dem hominib. recte subiungitur.

At t̄nc n̄ uident lucē. de qua nimirū luce. etiā p̄phetā dicit̄. Populus
 qui se debat in tenebris uidet lucē magnā. sed hæc eadē lux qualiter
 ab hominib. uidetur in sinu. Cū p̄tinus subdit.

Subito aer cogitur in nubes. aer in nubes cogit̄ cū fluxe m̄tes p̄ superni
 respectus gr̄am uirtutis soliditate roborant̄. ut intra sinū cordis recta
 sentiendo se colligant. et in uanis cogitationis non liqueant.

Vnde et bene mox subditur

Et uentus transiens fugabit eas. uentus quippe ē transiens. uita p̄sens

Quia fieri ineffabile cupiens ipse suæ ignorantie angustia deglutitur.

Uentus ergo transiens nubes fugat. quia uita mortalis percurrentis predi-
catores sanctos animum oculis corporaliter occultat. Uentus transiens nubes
fugat. quia uita temporalis excursus a carne aptos subtrahit. et eos
a superficie terre in secreta requie quasi in celorum cardine abscondit.
et de eorum laboribus in sanctam ecclesiam agatur adiungit. Cyprianus subdit.

Ab aquilone aurum uenit. Quid per aquilonem nisi peccati frigore contracta
gentilitas designat. quia ille sub iugo sue tyrannidis tenuit. qui super-
biens dixit. Sedebo in monte testamenti in lateribus aquilonis. quid uero
auri nomine nisi anime fideles exprimentur. De quibus per hieremiam dicitur.

Quomodo obscuratum est aurum mutatus est. color obtinuit. Ab aquilo-
ne ergo aurum uenire dicitur. quia per respectum gratie redemptoris. agen-
tilitate dudum perfidie tempore frigida in sanctam ecclesiam pretiosa donata
fidelium multiplicatur. Unde apte subiungitur.

Et actio formidolosa laudatio. Sicut enim ad dicitur. Ac si ab his qui in parte dei
sunt. id est fidelibus. diceretur. Auro igitur ab aquilone ueniente actio
formidolose laudatio perdit. Quia dum claritate sue fidei gentilitas
obtulit. multitudo hebreorum fidelium diuina iudicia per timescendo
laudauit. Unde nos quod cotidie dum in quos quosque ad opinatam uitae
celitudinem perueni repente conspiciuntur sub occultis dei iudiciis timendo
gaudemus. Ne per occulta iudicia quosdam deos quid digni putantur
deserant. Qui per haec ad se eos qui indigni estimantur uocat.

Digne enim inuenire non possumus. Et si inuenire deum possumus non tamen
digne quia quicquid in illo est ex fide sentimus non ^{dum} expectat. hoc tamen
quod in se inuenisse considerat. Ad iungit dicens.

Magnus fortitudine. et iudicio. et iusticia. et enarrari non potest.
Magnus quippe est fortitudine. quia fortem aduersarium superat
et de domo illius uasa contumelie auferens. In misericordia uasa permutat.
Magnus iudicio. quia et sic electos suos per aduersa deprimit eos quando

q. ingta acēne prosperitatis extollit. Magnus iusticia. quia. et si hic diu tolerat quandoq. tam sine timo reprobos dāpnat. Bene autem subdit. et enarrari non potest. Sentiri enim digne non ualet quanto minus dici.

Ideo timebūt eū uiri et n̄ audent contēplari om̄s qui sibi uidentur eē sapientes. Hoc loco helui uiros eos qui ad intellegentiā sunt fortes appellat. et notandū qd̄ non ait. et non audebūt cōplari sapientes. sed qui sibi uidentur eē sapientes. quibus uidelicet uerbis peritos quidem sed arrogantes insinuat. Bene ergo per helui d̄r. Ideo timebunt eum uiri. et c̄. Contemplari enim dī sapientiam non possunt. qui sibi sapientes eē uidentur. Quia tanto ab eius luce longe sunt. quanto apud semetipsos humiles non possunt. Quia in eorum m̄tibus dum timore latioris crescit. acie cōtemplationis claudit. et unde se lucere praeteris estimant. Inde se lumine ueritatis priuant. Surgit ueraciter sapientes eē. atq. ipsam sapientiā contēplari appetimus stultos nos humiliter cognoscamus. Relinquamus nos iam sapientiam. Discamus laudabilem fatuitatem. Hucusq. gregorius praeteriens ab isto loco unde dicitur. Iratusq. d̄s deturbine dixit. Quis est inuoluens sententias.

INCIPIT LIBER VICESIMUS SEPTIMUS

Quis est iste inuoluens sententias sermonib. imperitis. Quid est hoc de arrogante requirere. quis est iste. Nisi aperte dicere. Ego arrogantes nescio. idē eorum uita insipientie meae arte non adprobabo. In eo autem qd̄ ait sententias. et non addidit quales. bonas utiq. accipimus. Quas quidem asserit imperitis sermonib. inuolutas. quia cum uerbis iactantiae fuerant prolatae. Helui itaq. despecto ad erudiendum iob uerba uertuntur. Cū diuina uoce dicitur.

Accinge sicut uir lumbos tuos. Ut qui prius per luxuriā corruptiones.